

2020 december

zalavízHang

AZ ÉSZAK-ZALAI VÍZ- ÉS CSATORNAMŰ ZRT. KIADVÁNYA XXVII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

A tartalomból:

- ✓ 60 év dióhéjban 2
- ✓ Múlt-jelen-jövő 4
- ✓ Az ivóvíz, a legjobban ellenőrzött élelmiszer..... 4
- ✓ Szennyvíztisztítás, csatornázottság 5
- ✓ Víziközmű szolgáltatás jogszabályi helyzete. 6
- ✓ A cég legfőbb alapja, a zalavizes dolgozó .. 7
- ✓ Díjak, elismerések 8
- ✓ A Zalavíz az életük ... 9

1960 –1996

A vállalat létrehozása

A Zalaegerszegi Víz- és Csatornamű Vállalat elődje 1959. augusztus 1-én alakult, a Városgazdálkodási Vállalat vízmű részlegeként. 1960. január 1-én vált önálló városi vállalattá. Akkori létszáma 36 fő volt, közülük mindössze 5 fő foglalkozott a szolgáltatással, a többiek a város közművesítésén dolgoztak. Az első igazgató Palkovics Dénes volt, aki 1960. július 25-én kezdte meg munkáját és 30 éven át vezette a vállalatot.

1963. január elsejével megtörtént a megyei vállalattá alakulás, a működési terület már kiterjedt a zalaegerszegi, lenti és zalaszentgróti járásokra. Ebben az időszakban indult meg a létszámbővülés is. Az újabb állomás 1970. Ekkor vette át üzemeltetésre a zalaegerszegi városi strandfürdőt, ami névváltozással is járt: Észak-zalai Víz-Csatornamű és Fürdő Vállalat néven folytatta tovább szolgáltató tevékenységét a vállalat.

60 év dióhéjban

Új központ épül – bővül a létszám

1971-ben fogtak hozzá az új vállalati központ kialakításához, közvetlenül az épülő víztisztítómű szomszédságában. 1972-től létrejöttek az osztályok és az üzem-mérnökségek, a létszám elérte a 300 főt. 1973-ban vették birtokba Zalaegerszegen a 3,3 hektáron felépült új telephelyet, amelyen helyet kaptak a karbantartó műhelyek, üzemviteli raktárak, garázsok, szociális létesítmények, valamint az igazgatási épület. A létszám 350 fő fölé került. Az új telephely kialakításával bevezették a készenléti és ügyeleti szolgálati rendszert, amelybe az első években 32-36 főt vontak be.

1975-ben a gazdasági szakterületen ASCOTA elektromechanikus gépeken megindul a főkönyvi könyvelés, elindul a vízdíjszámlázás és a bérszámfejtés gépesítése is. Ekkor az átlaglétsszám már 374 fő volt.

A folyamatos beruházásoknak és építési tevékenységnek köszönhetően a létszám a hetvenes évek végén 450 fő körül alakult, míg az 1980-as évek közepére elérte az 560 főt. Az alkalmazottak harmada 30 év alatti volt, és folyamatos volt az utánpótlás is. (Több olyan kollégánk van ma is, aki ekkoriban ipari tanulóként került társaságunkhoz.)

1988-ban a vállalat a számítástechnika gyakorlati alkalmazásának intenzív szakaszába lépett, a három komplett Commodore 64 számítógép mellé 2 db AT és 4 db XT IBM számítógép került. Így a személyzeti program, a munkaügy és bérügyvitel, valamint az újonnan bevezetett

SZJA számfejtése és könyvelése már az új IBM gépeken zajlott.

1990-ben Bein György lett a vállalat új igazgatója. Az ő irányításával zajlott le az a szervezeti átalakulás, amely során az önkormányzati vállalatból létrejött az Észak-zalai Víz- és Csatornamű Részvénytársaság, melynek 2006-ig elnök-vezérigazgatója volt.

Ivóvízellátás, szennyvíztisztítás

Zalaegerszegen szükség volt egy olyan víztisztítómű megépítésére, ahol a kutakból nyert vizet megfelelő gáztalanító és vastalanító technikával kezelték. Az új üzem 1971-73-ban közel 45 millió Ft-ból épült, és napi 19 –22.000 köbméter víz tisztítására volt alkalmas.

Zalaegerszegnek a hatvanas években nem volt még szennyvíztisztítója. Akkoriban csupán 3 db 200 köbméteres iszaptároló szolgált a keletkezett szennyvizet, amely aztán megfelelő tisztítás nélkül került bele a Zalába, majd onnan a Balatonba. 1976-ban a városban 6000 köbméter/nap kapacitású, hidrológiai rendszerű szennyvíztelep üzemel, s már ekkor sem tudja az igényeket kielégíteni. Ugyanebben az időszakban Lentiben és Zalaszentgróton 500 köbméter/nap kapacitású szennyvíztisztító működött. Zalaegerszegen a munkálatok 1981-ben indultak, 1985-ig tartottak, mely során megépült a napi 20.000 köbméter kapacitású tisztítómű. 1992-ig 157 észak-zalai településen építették ki a vízhálózatot, melynek hossza összesen 1.170 km, míg a csatornahálózat ekkor 318 km.

A változást hozó kilencvenes évek

1990. szeptemberében hatályba lépett az önkormányzati törvény, amely előírta a közművagyon (műtárgyak, közműhálózat) és a működtető eszközök önkormányzati tulajdonba adását. A vállalat zártkörű részvénytársasággá alakult, 1996. január elsejével létrejött az Észak-zalai Víz- és Csatornamű Részvénytársaság.

1996 – 2020 A részvénytársaság

A 24 év alatt intenzív és tempós változások zajlottak le a vállalatnál, amelyek egy részét a jogi és gazdasági környezet módosulása hozta magával, más részét pedig a tudatos szervezetfejlesztés. Ennek nyomán vált hangsúlyossá a szolgáltatói szemlélet.

Szinte felsorolhatatlan mindazoknak a fejlesztéseknek a száma, amelyeket a cél elérésnek rendeltek alá: az ügyfélszolgálat technikai kor-

szerúsítése az önálló irodák kialakításától napjaink online ügyintézéséig; az informatikai, technológiai fejlesztések, amelyek a víziközmű rendszerek irányításában, kommunikációjában, információ-gyűjtésében jelennek meg.

A szolgáltatásokat segítő géppark folyamatos modernizálása; a szolgáltatási területen a közműfejlesztésekben való aktív, szakmai részvétel; az ivóvíz és szennyvíz minőségét ellenőrző labor, a Társaság egyéb tevékenységeit igazoló akkreditációs folyamatok. Megjelent és innovatívvá vált mind a szemléletben, mind az ez követő cselekedetekben a környezettudatosság, a környezeti fenntarthatóság.

A Társaság évtizedek alatt kialakult jó hírét, megbízhatóságát, a Zalavíz „brand”-et az elkötelezett munkavállalóinak köszönheti. Számukra a Zalavíz folyamatosan lehetővé teszi a képzéseken továbbképzéseken való részvételt, hiszen lehet bármilyen korszerű egy gép, azt alapjában véve ember alkotta, és ember az, aki működteti.

A teljesség igénye nélkül, néhány fontosabb dátum az elmúlt 24 évből:

1998: 15 éves stratégiai célok elfogadása;

1999: Zalaszentgrót és Zalaölvő üzemmérnökség le- és kiválása;

2000: a labor akkreditációja; ISO 14001-es minősítés megszerzése; új menedzsment;

2005: a zalaegerszegi Keleti Víz tisztító területén új telephely építése; a Csepel csatornamosó helyett új vásárlása;

2006: a folyamatirányítás, a diszpécser felügyelet korszerűsítése;

2010: biogáz töltőállomás saját járművek tankolására;

2012: 28 zalai település vált tulajdonossá a Zrt-ben részvényvásárlással;

2013: működési terület bővülése, működési engedély megszerzése;

2014: hulladékfogadó- és kezelő bővítése;

2015: az Aquazala Kft. beolvadása a Zalavíz Zrt-be (visszatért Zalaszentgrót, Zalaölvő).

A részvénytársaság elnök-vezérigazgatói (balról jobbra)

Bein György † 1996–2006. 1998-ban az Év igazgatójának választották, 2006-ban Vásárhelyi Pál díjat kapott.

dr. Burján Richárd 2006 – 2011

Nagy András 2011 – 2016

Arnhoffer András 2016 –

Múlt – jelen – jövő

A Társaság elmúlt 60 évének korszakait és jövőképét Arnhoffer András elnök-vezérigazgató vázolta fel.

Zalavíz zrt és jogelődjének története több szakaszra osztható, többféle szempont szerint. Szempont lehet a mindenkori vezetők tudása, szemlélete; a jogi és gazdasági, társadalmi környezet, a cégforma, akár a technikai fejlettség szintje is. Bár ezek sokszor átfordulásban vannak. A korszakok:

- 1960-1990 A víziközmű építések korszaka
- 1990-2000 A szolgáltatónak válás korszaka, szabályozatlan környezetben
- 2000-2010 A verseny, azaz a fejlődés korszaka
- 2010-2015 A szabályozás korszaka
- 2010-2020 A túlélés korszaka, mely további fejlődést is eredményez

• 2004 - A víziközmű fejlesztések kora. Európai Unió forrásból soha nem látott fejlesztések valósulnak meg a szennyvíztisztítás és az ivóvízminőség javítása terén, szolgáltatási területünkön összességében 30 milliárd forintot meghaladó mértékben!

Hogyan lehet jellemezni az előttünk álló korszakot és milyen időtávon?

Véleményem szerint 2021-2025 meghatározó korszak lesz. Készül az országos víziközmű stratégia, melynek fő célja olyan szolgáltatói környezet megvalósítása, ami megfizethető víziközmű szolgáltatást biztosít az üzemeltetési költségek és a rekonstrukciós, fejlesztési források biztosítása mellett. Ennek az célnak az eléréséhez három fontos dolog szükséges:

- Megfelelő jogi, szabályozási, gazdasági környezet
- Lojális, motivált, képzett szakember gárda
- A fejlődő technológiák bevezetése, alkalmazása

Az első pont nem csak Zalavíz Zrt-n múlik, de a második kettő igen. És jó úton járunk mindkettő esetén. 2025-ig át kell állnunk felfogásban, működésben és technológiákban, alkalmazkodnunk kell a fejlődéshez, gazdasági környezethez és nem utolsósorban a fogyasztói szokások változásához, azaz a fogyasztói elvárásokhoz.

Ismerve a cég történetét és jelenlegi kollektívát, ezzel nem is lesz probléma!

Az ivóvíz a legjobban ellenőrzött élelmiszer

Az ivóvíz az élet alapeleme. Az emberiség a modern kori tevékenységével, a környezet szennyezésével gyakran veszélyezteti az ivóvíz minőségét. A fogyasztói biztonságunkat egyre szigorúbb szabályok szavatolják.

A WHO az ötvenes években fogalmazta meg az ivóvízzel kapcsolatos elvárásait, az egyes országokban ezt vették alapul a saját szabványaik megalkotásakor. Magyarországon a 1970-es és a 80-as években kialakított a hazai ivóvíz-szabványok (MSZ 445-1978, MSZ 445-1989) a WHO irányelveit vették figyelembe. A 90-es évek második felétől – az uniós csatlakozás felkészülési időszakában – már az EU direktívák váltak irányadóvá, ezek

alapján alkották meg a 201/2001. (X. 25.) sz. Kormányrendeletet. A rendelet a korábbiakhoz (MSZ) képest szigorúbb határértékeket írt elő, különösen az ivóvíz arzén, ammónium ion, vas és mangán tartalmát illetően. A Zalavíz működési területén több településen is a megengedettnél magasabbak voltak ezek az értékek. A megfelelő minőség eléréséhez fejlesztésekre volt szükség, amelyekhez az EU (KEOP, KEHOP) forrást biztosított.

Néhány példa a határértékek változásaira: az arzén 200 µg/liter-ről 2003-ra 10 µg/literre, az ólom 2013-ban 25 µg/l-ről 10 µg/l-re csökkent.

Az ivóvíz minőségének ellenőrzésére mindig az illetékes közegészségügyi hatóság jogosult (KÖJÁL, ÁNTSZ, Kormányhivatal).

Korábban a hatóság maga is sok laboratóriumi vizsgálatot végzett, ma már csak néhányat, a többit a Társaság akkreditált laborja végzi.

A Zalavíz szolgáltatási területén a vízminőség nagyon jó. Több olyan település van, ahol a kutakból közvetlenül kitermelt víz minden komponense megfelel az előírásoknak. A határérték feletti arzént tartalmazó vízműveket sikerült felszámolni a 2015-ben zárult KEOP fejlesztés során. A magasabb ammónium tartalmú vizek kezelése a jelenleg zajló KEHOP fejlesztésekkel megoldódik. Néhány vízműnél a határérték feletti vas és mangán okoz esztétikai problémát, melyek kezelése megoldódik, ha a következő EU költségvetési ciklusban hozzáférünk ilyen célú forrásokhoz.

Szennyvíztisztítás, csatornázottság

1996 - 2009

1998-ban PHARE-CBC (az EU Előcsatlakozási Alapja) támogatással sikerült felújítani a telepen a mechanikai tisztítóegységet, amely gépi tisztítású finom rácsot kapott, az I. jelű levegőztető medencében pedig korszerű mélylégbefúvós tisztítási technológia és biológiai foszforeltávolítás valósult meg. Az iszap kezelésére sűrítő centrifugát és komposztáló egységet építettek ki. A rekonstrukció kivitelezési munkái 1999-ben fejeződtek be. A kétezres években megvalósult csatornázások segítségével a megyeszékhelyen és a térség 45 településén keletkező szennyvizet a zalaegerszegi telep fogadta, melynek hidraulikai terhelése a névleges kapacitás 60-70%-án, biológiai terhelése a maximum körüli értéken volt.

2006-ban a Kohéziós Alap és a Magyar Állam támogatásával újabb fejlesztési munkálatok kezdődtek. A projekt célja a térségben 8, még ellátatlan településen a csatornahálózat kiépítése, Zalaegerszeg még ellátatlan külső városrészeinek csatornázása, továbbá 3 település csatornahálózatának bővítése, illetve a meglévő rendszer felülvizsgálata és átalakítása.

2009 – 2020

2009-ben kezdődött az a 13 milliárd forintos, túlnyomó többségé-

ben uniós forrásból finanszírozott projekt, amelynek keretében Zalaegerszeget és még 42 települést érintően, újabb szennyvízberuházás valósult meg. Ennek során egyedülálló, környezetvédelmi lépést is sikerült megtenni. Korszerűsödött a szennyvíziszap kezelése, ami lehetővé tette, hogy a rothasztókban keletkező biogázból, gázüzemű gépjárművekbe tankolható üzemanyag legyen. A töltőállomás a Zalavíz Zrt. saját beruházása volt. A megmaradt iszap minősége már megfelelő volt a mezőgazdasági hasznosításra is.

Napjainkban a zalaegerszegi szennyvíztelep 48 településről érkező kommunális és előtisztított ipari szennyvizet tud a környezetvédelmi előírásoknak megfelelően kezelni. A korszerűsítési munkák szinte folyamatosak, jelenleg a biológiai tisztítási képességének hatékonyabbá tétele (intenzifikálása) zajlik.

KEHOP projektek

Magyarország EU-tagságának sok előnye közül az egyik kiemelkedő, hogy a fogyasztókat kiszolgáló víziközmű rendszerek folyamatos fejlesztésére forrásokat juttat. Ennek nyomán a Zalavíz Zrt. működési területére a 2014-2020-as költségvetési ciklusban közel 10 milliárdos nagyságrendben érke-

zett/érkezik támogatás, amelyekből tisztítótelepeket modernizáltak/modernizálnak, újabb csatornázásokat végeztek/végeznek Lentitől Zalaszentgrótig. Az elérendő cél: a csatornázatlan településeken a szennyvízelvezető rendszer kiépítése, a régiek cseréje, korszerűsítése, hogy a háztartásokban, intézményekben, ipari létesítményekben képződött szennyvizet a lehető korszerűbb és költséghatékony módszerekkel lehessen tisztítani.

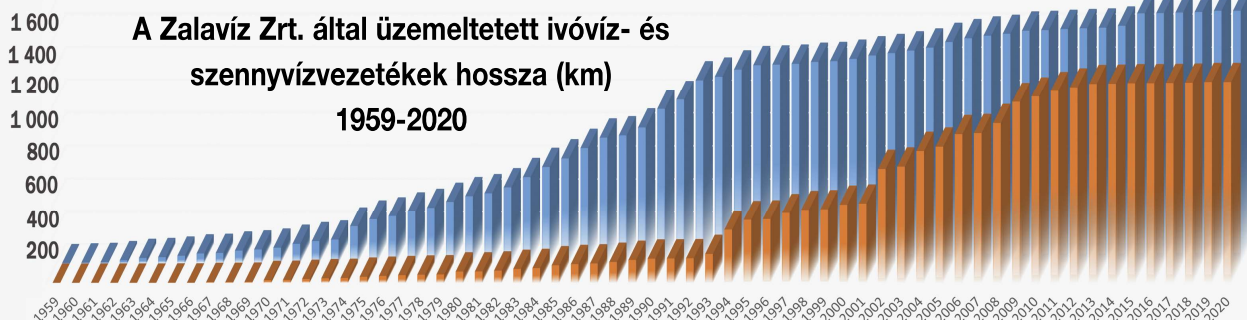
A tisztított szennyvíz minősége

A zalaegerszegi szennyvíztelepről kimenő tisztított víz Közép-Európa legnagyobb édesvízi tava, a Balaton vízgyűjtő területén lévő Zala folyóba kerül. A tisztítás minőségére vonatkozó előírások a környezetvédelem, a természetes vizeink, valamint az ivóvízbázis védelme miatt egyre szigorodtak, ezért volt szükség a telepi fejlesztésekre. 1984-től 2005-ig egy OVH rendeletben szerepeltek a kibocsátási határértékek.

2005-ben az üzemeltetési engedélyekben új határértékek jelentek meg, amelyek a korábbiakhoz képest szigorodtak. 2011-ben lépett érvénybe egy újabb változás, a tisztított szennyvízben az összes nitrogén határértéke 20-ról 15mg/l-re változott.

A Zalavíz Zrt. által üzemeltetett ivóvíz- és szennyvízvezetékek hossza (km)

1959-2020

Víziközmű szolgáltatás jogszabályi környezete

A víziközmű szolgáltatásra ható jogi környezet módosulásait Árkovics Orsolya gazdasági igazgató segítségével gyűjtöttük össze.

1990-es évek

A 70-es években történt átszervezéseket követően vízközmű szolgáltatást a kilencvenes évek elejéig 5 állami nagyvállalat és 28 tanácsi vízmű nyújtotta. A rendszerváltást követően az ágazat lényegesen átalakult: az 1991. évi XXXIII. törvény rendelkezett a vagyonátadásról, ennek nyomán a közművek önkormányzati tulajdonba kerültek. A regionális rendszerek, ill. azon önkormányzatok közművei, akik nem vették át ezt a vagyont, állami tulajdonban maradtak. Az 1995. évi LVII. vízgazdálkodásról szóló törvény alapján az önkormányzatok feladata lett a települések ivóvízzel való ellátása és a szennyvízkezelési szolgáltatás. Emellett a 38/1995.(IV.5.) Kormányrendelet rendezte a szolgáltatások szakmai követelményeit, részszabályait.

A 2000-es évek

A kilencvenes évek közepétől folyamatosan átalakult a szektor tulajdonosi szerkezet: a korábbi 33 vállalatból 2010-re országsszerte közel 400 szolgáltató cég alakult. A szolgáltatás árának megállapítását az 1990. évi LXXXVII. tv. a víziközmű önkormányzati vagy állami tulajdonosához rendelte. Ennek eredményeként országosan is és a Zalavíz Zrt. szolgáltatási területén is különböző díjszerkezetek alakultak ki. A szétaprózódás nemcsak a díjak-

ban, de a szolgáltatás színvonalában, az egyes folyamatok minőségében, az ügyfélszolgálatok gyakorlatában is megmutatkozott.

Mindezek alapján jogos igény volt az ágazat részéről egy egységes szabályozás megteremtése. Végül váratlanul, 2011. december 30-án fogadta el a Parlament az ágazat új alapjait megteremtő jogszabályt, a 2011. évi CCIX. törvényt a víziközmű-szolgáltatásról. (Vksztv.) A törvényt nem előzte meg sem ágazati, sem társadalmi egyeztetés, pedig a szabályok gyökerestül felforgatták a szakma életét.

2011 – víziközmű törvény

Az új jogszabály célja a víziközmű ágazat tulajdonosi, működési viszonyainak rendezése, a szolgáltatás fenntarthatóságának biztosítása, a fogyasztók érdekeinek védelme. Főbb elemei: központi szabályozó hatóság felállítása (Magyar Energetikai- és Közműszabályozási Hivatal MEKH); egységes működési engedélyezési rendszer; ágazati integráció; gördülő fejlesztési tervek készítésének követelménye; tulajdonosi kérdések szabályozása; indokolt költségekből kiinduló díjképzés.

Az új törvény egyik fontos célja volt, hogy a hatékony üzemeltetés kereteit megteremtse. Ehhez előírta a minimális ún. felhasználói egyenérték számot, amely jelenleg 150.000 egyenértéket jelent. (A Zalavíz Zrt-nek jelenleg 276.000 felhasználói egyenértéke van.) Az előírás következtében megtörtént a szakma integrációja: a minimális egyenértékkel nem rendelkező szolgáltatók – működési engedély hiányában – egyesültek, beolvadtak

más szolgáltatókkal/szolgáltatókba. Ez történt a zalaszentgróti térség területén működő Aquazala Kft.-vel is, amely 2015.01.01.-vel beolvadt a Zalavíz Zrt.-be. Az országban végbemenő integráció eredményeképpen jelenleg 40 közmű szolgáltató működik.

A víziközmű törvény okozta hatások

Komoly változás volt a Zalavíz Zrt. életében, hogy a felálló hatóság hatalmas adminisztrációs feladatokkal látta el és látja el azóta is a társaságot. A jelentős mennyiségű és mértékű adatszolgáltatás a tevékenység teljes körére kiterjed: a számviteli, pénzügyi adatoktól kezdve, a fogyasztói elégedettség mérésen keresztül a különböző műszaki adatszolgáltatásokig. A Gördülő Fejlesztési Tervek készítésének kötelezettsége teljesen új feladat volt: az ellátásért felelős és a szolgáltató közösen dolgozza ki 15 éves időszakra az adott közműrendszeren elvégzendő felújítási/rekonstrukciós/beruházási feladatokat, évenkénti ütemezésben. A MEKH által jóváhagyott terveket ezt követően meg kell valósítani, végre kell hajtani.

A törvény a díjképzés szabályait összhangba hozta az Európai Unió Víz Keretirányelvének költségmegterülésre vonatkozó elveivel: a díjnak ösztönözniük kell a biztonságos és legkisebb költségű szolgáltatást, a gazdálkodás hatékonyságának javítását. Az új törvény az árképzés korábbi szabályait teljesen felülírta: a korábbi tulajdonosi ármegállapító feladatot a miniszteri hatáskörbe utalta. A fenti elvek megvalósulását

viszont nem sikerült a gyakorlatba átültetni: mivel 2012 óta nem került sor a miniszteri díjmegállapításra, pont a Vksztv. alapelveinek (költségmegtérülés, ellátásbiztonság, természeti erőforrások kímélete, szolidaritás) megvalósítása sérül.

A 2013 évtől fizetendő közműadó a befagyasztott díjak mellett komoly terhet jelent az ágazatnak, így a Zalavíz Zrt.-nek is, évről évre folyamatosan rontva a társaság gazdasági pozícióját, csökkentve a szolgáltatásra és az infrastruktúrára fordítható erőforrások nagyságát. Miközben a beszerzett anyagok, eszközök, az energia árai folyamatosan emelkednek, a bérék emelkednek, Társaságunk szolgáltatásait 2012 évi díjakon végzi. A törvény

bevezetése óta eltelt időszakban a határát, az anyagi nehézségek a Zalavíz Zrt. is – ahogy az egész szolgáltatás ellátásnak színvonalát ágazat – elérte teljesítőképessége is veszélyeztethetik már.

A cég legfőbb alapja: a zalavizes dolgozó

A tudatos emberi erőforrás gazdálkodás alapjainak megteremtése a Társaság megalakulása (1996) után elindult, szabályozott feladatokkal, munkakörökkel és teljesítményelvárásokkal, amihez megfelelő bérezés és juttatási rendszer kialakítása is párosult.

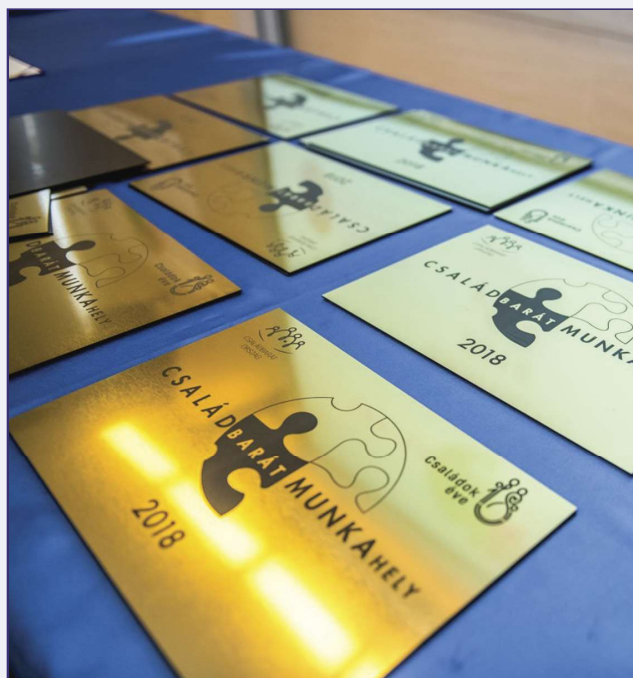
2003-ban bevezették a jelenleg is működő CAFETÉRIA rendszert, amelybe minden munkatársat egyformán megillető juttatások kerültek, ennek összege a bevezetéskor 125.000 Ft/év volt.

2005-től (2005, 2008, 2013, 2018) négy európai uniós pályázaton sikerült forrást nyerni képzési költségek támogatásához, ezen közel 250 munkatársunk vett részt, akiknek 2/3-a még mindig a társaságnál dolgozik.

A Zalavíz vezetése folyamatosan törekedett a megfelelő munka/magánélet egyensúly megteremtésére, a gyermekes munkavállalók anyagi és foglalkoztatási támogatására és az atipikus foglalkoztatási formák bevezetésére, működtetésére. A Társaság jelenleg bronz fokozatú Családbarát munkahely, de 2004-ben és 2018-ban is külön elismerésben részesültünk pályázatunkkal.

Amíg a 90-es évek közepéig a társaság munkavállalóinak átlagéletkora 40 év volt, és folyamatosan 10-15 fő volt a belépő pályakezdekők száma, addig nap-

jainkban 47 év felett van az átlagéletkor, és sajnos csak a munkatársak 10%-a 30 év alatti fiatal. 2008-tól újra beléptünk a szakképzésbe, mint gyakorlati oktató hely, és 2015-től elsőként lettünk felsőoktatási Duális képző hely a BGE-vel és a Pannon Egyetemmel közösen.

Díjak, elismerések

Munkatársak díjai

Nincs helyünk annak felsorolására, hogy az elmúlt 60 év alatt munkatársaink milyen elismerésben részesültek. A vállalat is, és a részvénytársaság is rendszeresen ad át törzsgárda jutalmakat. Sokan kaptak Kiváló dolgozó, Év Dolgozója elismerést, és többen a MAVÍZ-től is kitüntetést. Legmagasabb szakmai elismerésben, Vásárhelyi Pál Díjban Bein György elnök-vezérigazgató részesült.

Versenyszeredmények

Szerelőversenyek:

2008: országos 1. helyezés

2015: országos 1. helyezés

A Zrt. elismerései

2007: Zala Megyei Minőségi Díj

2007: Nyugat-Dunántúli Régió Minőségi Díj

2007: Elismerés a kiválóságért Díj

2009: Legjobb női munkahely 2. díj

2016: Fogytékosságbarát Munkahely

2017: Az év felelős foglalkoztatója

2019: Kiválóság az Ügyfélszolgálatban 2. hely

2019: Családbarát Munkahely bronz fokozat

2020: Kiválóság az Ügyfélszolgálatban I. hely + Legjobb csapat elismerés

A Zalavíz az életük...

Román János 45 éve a Zalavíznél

A Zalavíz legrégebbi dolgozója 1976. január 6-án lépett be a vállalatba, ennek 2021. január 6-án lesz 45 éve. A központi műhelyben kezdett, karbantartó villanyzserelőként, de amikor az megszűnt, a zalaegerszegi szennyvíztelepre került, azóta is folyamatosan ott dolgozik.

A szakmájához, szakterületéhez kapcsolódó valamennyi a cég által szervezett továbbképzésen részt vett és részt vesz, nemrégiben újjátarta meg például az RB (robbanásbiztos berendezések kezelője) jogosultságát. Amikor szüksége volt rá, kért és kapott a vállalattól áruvásárlási kölcsönt.

– A mához képest az a kőkorszak volt, amikor én idejöttem – emlékszik vissza – gyalog jártunk hóban, esőben a központhoz közeli kutakhoz, mert nem volt gépkocsija erre a vállalatnak. Fel sem tudom sorolni, mi mindenben fejlődött a Zalavíz a szemem láttára: mindenben! Ha most kerülnék ide a szakmunkásképzőből az akkori tudásommal, legfőlegbb árokásásra lennék alkalmas. Minden területen óriásit fejlődött a technika: számítógépek vezérlik és figyelik a folyamatokat, nagy mértékű a digitalizáció, a központból lehet irányítani a szennyvízátemelőket is. Szerintem az én szakmám változik a legtöbbet, folyamatosan módosulnak a szabványok, az érintésvédelem, ezzel lépést kell tartani.

Hűségese munkavállaló, a Zalavíz az első munkahelye, és azt tervezi, hogy 2023-ban innen is megy nyugdíjba. Nagyon jónak tartja a munkahelyi légkört, ha nem ilyen

lenne, biztos, hogy nem dolgozna már itt. Ugyan egyre kevesebben vannak körülötte a régi kollégák közül, de a céghez érkező fiatalok szerencsére gyorsan beilleszkednek a csapatba. A munkában igazán fontosnak azt tartja, hogy nincsen széthúzás, mindenki segít a másoknak.

– Előfordult már, hogy telefonos segítséget adtam, mint a Vágó műsorában. Betegszabadságon voltam, amikor az egyik fiatal kollégám felhívott, mert megakadt valamiben. Megbeszéltük és megoldotta. Ez is működik, ha szükséges.

Egyidősek a vállalattal:

Dani Csaba és Salamon Zoltán

1972. augusztus 13-án kezdtem dolgozni a Zalavíz jogelődjénél, ivóvíz-hálózati karbantartó, gépkocsivezető munkakörben – kezdi Dani Csaba. A katonaság után hívtak egy nagykapornaki lakatosüzembe, de maradtam, a Vízműnél. A zalaegerszegi szennyvíztelepre kerültem, először konténeres, majd szippantós gépkocsivezető lettem. 1984-ben volt egy üresedés, és akkor kerültem szennyvíztelepi gépke-

zelő munkakörbe. Két évig Pacsán is dolgoztam, az ottani telepen.

Ha a munkaköreimhez illeszkedő továbbképzést szervezett a vállalat, azon mind részt vettem, így szereztem meg a nehézgép-kezelői képesítést is. – A fejemben sohasem fordult meg, hogy más munkahelyre menjek, szeretem azt a kollektívát, ahol dolgozom, jól érzem magam. A célom, hogy pár év múlva innen menjek nyugdíjba.

A fejlődés a technológiában, a technikai berendezésekben, gépekben érhető tetten. Folyamatosan változott, újult a géppark, egyre több folyamatot automatizáltak, korszerűvé vált az irányítástechnika. Minden azt a célt szolgálta és szolgálja, hogy segítsék a fizikai munkát, és hogy a rendszerek kevesebb emberrel is működtethetők legyenek. A munkabeosztásom is kedvezően változott, ma már nem kell tizenkétórát, hanem egy műszakban dolgozom, ügyeleti beosztással.

– Van valami családi hagyomány abban, hogy kötődöm a vállalatba. Az édesapám volt az első vízgépkezelő Nagykapornakon.

1979 tavaszán, 19 évesen léptem be az akkori vízműves céghez gépkocsivezető, ivóvíz-karbantartó munkakörbe, ahova a másfél évnyi katonaság után is visszatértem – folytatja Salamon Zoltán.

23 éven át Milejszegen, az ottani víziközmű telephelyen dolgozott másodmagával, feladata az ivóvízrendszer felügyelete, karbantartása, hibaelhárítása volt. Erre az időszakra ma is némi nosztalgiával emlékszik vissza. A kétezres évek elején, a térség ivóvízhálózatának korszerűsítését követően ez a telephely megszűnt, azóta Zalaegerszegre jár dolgozni.

Amikor lehetőség kínálkozott, részt vett a vállalat által szervezett képzéseken, továbbképzéseken, a gépkezelői tanfolyamot is így végezte el. A legnagyobb fejlődést a gépesítésben, a technológia változásában tapasztalja:

– Roburral, aztán platós UAZ-zal kezdtem dolgozni – meséli Zoltán –, akkoriban a lapát, az ásó volt a mindennapi munkánk eszköze. Ma már gépekkel tudjuk kiváltani a nehéz fizikai munka többségét. A munka-beosztás is jó irányba változott, ma már egy műszakban járok dolgozni, és a beosztás szerint vagyok ügyeletben.

A kezdetektől jó, megbízható munkahelynek tartotta a vízmű vál-

lalatot, amelyhez több mint 40 éve hűséges. Amikor építkezett, lehetőséget kapott arra, hogy kedvezményesen béreljen gépeket.

– Jó a társaság, jó a csapat, a munka hangulata. Nekem mindig is fontos volt az a tudat, hogy része vagyok egy olyan szervezetnek, ahol a lakosságot szolgálhatom. Március 22-én születtem, a Víz Világnapján. Hol is dolgozhatnék máshol, mint a Zalavíznél? – mondja Zoltán derűsen

Tánczos Istvánné

1976. 07. 01. napján kezdtem dolgozni az Északzalai Víz-, Csatornamű és Fürdő Vállalatnál gyors- és gépíróként. Jelenlegi munkaköröm dokumentumkezelési asszisztens.

Az eltelt 44 év alatt sokféle lehetőséget kaptam a cégtől. Számítógépes tanfolyamon vehettem részt, rugalmas időbeosztásban dolgozhattam, és vállalati kölcsönt is kaptam. Munkámat három alkalommal is elismerték: Kiváló dolgozó 1981-ben és 1988-ban, Év dolgozója 2009-ben lettem.

– A fejlődés minden téren érezhető, enélkül nem is működhetne a Vízmű. Első és egyetlen munkahelyem, szeretem a munkámat, mert emberséges főnökök, segítőkész munkatársak vesznek körül, ez az, ami ennyi év után is itt tart.

Szívesen emlékszem a társadalmi munkákra, a felvonulásokra, a kirándulásokra.

Sipos Mónika

1982. augusztus 2-án léptem be a Zalavíz jogelődjéhez, vízóra-nyilván tartó munkakörbe. Ma vagyongazdálkodási előadóként dolgozom.

A vállalatnál nagyon sok lehetőséget kaptam. Segítették a tanulásomat, így szereztem mérlegképes könyvelő, valamint ár-képző kalkulator képesítést, emellett több, számítógépes tanfolyamon vehettem részt. Lakásvásárlásomhoz vállalati kamatmentes kölcsönt biztosított. Béren kívüli juttatásként kapott cafetériát sokféleképpen tudom felhasználni.

Figyel a cég a dolgozók egészségére, komplett és ingyenes szűrővizsgálatokat vehetünk igénybe a Léda Magánklinikán. Fontosnak tartom azt a figyelmet, amit a vállalat a COVID-járvány alatt tesz: az ingyenes tesztelés lehetőséget. Én 2020 januárjától a munkámat home office-ban végzem, ez a napi életvitel átalakításával járt, viszont úgy érzem, hogy ez a megoldás mindkét fél számára előnyökkel járt.

Az informatika rendszer fejlődését tartom a leglátványosabbnak. A Libra vállalatirányítási rendszer folyamatos fejlesztése és a víziközmű

rendszer elemek műszaki és gazdasági adatait tartalmazó objektumkezelő rendszer teljeskörű bevezetését említem meg. A munka végzéséhez szükséges informatikai és kommunikációs eszközök biztosítása teljes mértékben megoldott.

Érdemes kiemelni a szelektív hulladékgyűjtés lehetőségének biztosítását. A munkám során látom, hogy a Zalavíz Zrt-hez tartozó víziközmű rendszerek esetében nagy léptékű ivóvízminőség-javító, szennyvíztisztító korszerűsítési és telephely automatizálási beruházások folynak. A környezet szempontjából ezek kiemelt jelentőségűek. A környezetvédelem melletti elhivatottságot jelzi az is, hogy biogáz üzemű gépjárműveket is használunk a napi munkavégzés során.

A munkám során gyakorlatilag minden munkavállalóhoz eljutok, ezért fontos számomra, hogy mindenkiel megtaláljam a közös nevezőt. Úgy gondolom, hogy az általam tapasztalt pozitív változásokat és a közösen elért eredményeket, csak egy jól működő kollektívával lehetett megvalósítani, ezért nagyon fontosnak tartom az együttműködést és a kommunikációt.

Ez az első munkahelyem, ahol a 39. évemet kezdem 2021-ben. Az évek során soha nem jutott eszembe, hogy munkahelyet változtassak, mindig úgy érzem, hogy idetartozom. A 39 év során több munkakörben is dolgoztam, mindegyik elvégzését kihívásnak éreztem, hogy meg tudjak felelni a feladatnak.

Ódor Rita

Az első munkahelyem a Zalavíz, 1983. szeptember 22-én léptem be, gyors-és gépíróként kezdtem dolgozni. Ma Titkárságvezető munkakört töltök be.

A 90-es években építkezéshez kaptam vállalati kölcsönt, majd

2008-ban lakásvásárláshoz kamatmentes hitelt. A vállalatnál a tanulás, továbbképzés támogatása mindig előtérben volt. A gyes-ről való visszatérésem után esti iskolában érettségiztem, amit a munkáltatóm fizetett távolléti engedéllyel támogatott. Pár év elteltével titkárság-vezetői felsőfokú iskolában folytattam tanulmányaimat, szintén a munkáltatóm támogatásával, itt már a tandíj átvállalásával. Majd Szombathelyre, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Kommunikáció és Média szakára iratkoztam be, melynek éves díját szintén a munkáltatóm fizette. Elmondható, hogy a Zalavíznél, aki tanulni akart, azt támogatták anyagilag, erkölcsileg, és az előre lépés lehetősége is fennállt. Ezt az én esetem is igazolja. A fejlődés lehetősége a vállalatnál mindenki számára adott volt és a mai napig is az.

2012-ben Év Dolgozója díjat, 2018-ban Zalavízért Érdemérmet kaptam a Zalavíztől, 2020-ban a Magyar Víziközmű Szövetségtől „Víz Világnapi emlékérmét”.

Az itt töltött 37 évem alatt láthatam, hogy hogyan vált cégünk stabil, nagyon sok dologban élen járó, példaértékű vállalattá. Beszélhetünk akár informatikáról, hiszen 1983-ban villany írógépeken kezdtünk dolgozni, de mindig csak egy-két írógép érkezett, a többiek a régi

mechanikuson dolgoztak. Emlékszem, amikor az első Commodore 64 számítógép megérkezett, azt közülünk a rangidős gépíró kapta meg. Évekig csak ő dolgozott ilyen gépen. Manapság viszont mindenki ugyanolyan jó eszközökön dolgozhat.

Környezetvédelem terén is óriási a fejlődés, hiszen amikor én kezdtem el itt dolgozni, ez nem volt téma sem. A szennyvíztelepen a kültéren tároltuk a szennyvizet, most teljesen zárt rendszerben működik a tisztítás, elvezetés.

A csapatszellem viszont nagyon megváltozott, és ez nem a cég rovására írható, mivel az itt dolgozó emberek változtak meg. Az 1980-as években, olyan összefogásokkal találkoztam, ami ma már nincs. Pl. együtt dolgoztunk a szabad szombatjainkon társadalmi munkában a fizikai és szellemi állománnyal, melynek nagyon jó hangulata volt. Mindenki ismerte az összes munkatársát, ami 500 fő körül volt. Minden nap ebédszünetben lementünk az udvarra és néztük kollégáink foci játékát. Segítettük egymást a munkában, legyen bármiről is szó. Nem nagyon volt munkahelyváltás, sokáig maradtak az emberek azon a helyen, ahol jól érezték magukat. Ma olyan gyorsan váltogatják egymást kollégáink, hogy nem is tudjuk követni, hogy ki mikor jött, mikor ment el, vagy, hogy ki Ő. A korábbi céges rendezvényeken, szinte teljes létszámmal jelen voltunk. Manapság évről-évre azt látom, hogy a rendezvényeinken egyre kisebb a létszám. Mondhatnám, hogy egyre nagyobb az érdektelenség irántuk, egyszerűen az emberek nem igénylik a közös programokat kollégáikkal, ahogy ez régebben volt. Elszomorító, hogy eltávolodnak egymástól az emberek.

(folytatás a 12. oldalon)

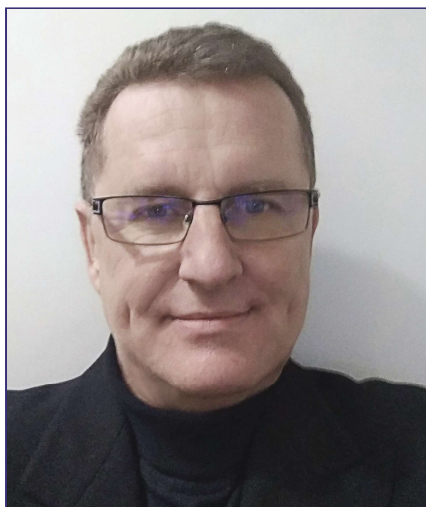
Itt kezdtem el dolgozni 16 évesen, mindig szerettem a munkámat, a kollégáimat, nagyon szeretek itt dolgozni még 37 év után is. Voltak kihívások az évek folyamán, melyek változatossá, színessé tették számomra a munkámat. A Zalavíz stabil munkahely, biztosított a fejlődés lehetősége, vezetőink szakértelemmel irányítják cégünket. Meg kell említenem, hogy talán Zala megyében az egyedüli cég, aki törzsgárda jutalommal ismeri el az évek óta itt dolgozók munkáját, lojalitását. Összefoglalva: nekem „a Zalavíz az életem”.

Süle Gábor

1982. december 11-én, egy borongós téli napon kezdtem el dolgozni a Vízmnél, műszakvezetőként. A beilleszkedés gyorsan ment, bár engem kissé zavart, hogy fiatalabbnak olyan munkatársak kerültek hozzám, akik mind jóval idősebbek voltak nálam. Idővel ez a probléma megoldódott, igyekeztem a három „T” alapelvet követni: Tisztelet, Tiszteesség, Tolerancia.

Az évek során kollégáimmal számos kihívásnak voltunk részesei, megéltük a cégnél bekövetkezett változásokat. Eszembe jut Bein György igazgató úr mondása: „Egy biztos dolog van a Zalavíznél, és az nem más, mint a változás”. Napjainkban is ugyanezt éljük.

Visszaemlékezve a régebbi időkre, felvillannak a régi kirándulások, pincékben történő borozgatások, beszélgetések, balatoni hosszúhát-végés „csapatépítések”.

Közvetlen kollégáimmal mind a munkában, mind a magánéletben számíthattunk és számíthatunk most is egymásra. Emlékszem építkezéseken való segítségre, költöztetésekre, esküvőkre, bálokra, nyugdíjasbúcsúztatókra. Ha bárki nek valami gondja volt, mindig támaszkodhattunk egymásra.

Történetek sajnos szomorú dolgok is. Egyre több temetésen álltunk elhunyt kollégánk sírja mellett, sajnos voltak, akiket fiatalon ragadt el közülünk a halál.

Meg sem tudom számolni azon végzettségek számát, melyeket az idők folyamán a Zalavíznél szerezhettem. Bejártam szinte az ország valamennyi vízmű cégét, számos szakmai tapasztalatot szerezve, de jártam külföldön is, ahol bepillantást nyerhettem olyan technológiákba, melyek akkor nálunk még nem voltak ismeretesek. Előbb említett régi igazgatóm tette lehetővé, hogy megismerkedhessem az információval, amit máig gyakorlok, szakterületemen az automatizálásban.

A fejlesztések során rengeteg plusz tudásra tettem szert, mely tudás gyarapodása a mai napig tart. Jelen pillanatban az ötödik igazgatóval dolgozom együtt, mindig a korrekt kapcsolattartásra törekedve.

Az Üzemi Tanács elnöki tisztét a kezdetektől töltöttem be (1992-től, az akkor megjelent „új” Munka Törvénykönyve szerint). Azóta folyamatosan részt veszek az igazgatósági üléseken, az előterjesztések véleményezésére mindig volt lehetőségem, képviselve a Zalavíz Zrt. munkavállalóinak érdekeit.

Pályafutásom során több lehetőség is felmerült, hogy új munkahelyre menjek dolgozni, ebből két alkalommal nagyon vonzó ajánlatot kaptam, de mára már egyik cég sem élte túl a gazdasági élet viharait. Azt is tudni kell a Zalavírról, hogy mindig stabil, megbízható munkahely volt, az évtizedek során soha nem fordult elő, hogy késett volna a fizetés, vagy bármiféle likviditási gond merült volna fel. Bár most nagy kihívást élünk át a világjárvány miatt, de ezideig minden kötelezettségét teljesítette a cég a munkavállalókkal szemben.

Büszke vagyok arra, hogy közel 40 éve itt dolgozhatok, részese lehetek a cég fejlődésének, sikereinek. 60 év egy cég életében is nagy idő.

Kívánom mind a Zalavíz Zrt-nek, mind az itt dolgozó munkatársaknak, hogy továbbra is sikeresen végezzék munkájukat, erőben, egészségben!

AZ ÉSZAK-ZALAI VÍZ- ÉS CSATORNAMŰ ZRT.

KIADVÁNYA XXVII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Kiadja: az Észak-zalai Víz- és Csatornamű Zrt.
Felelős kiadó: Arnhoffer András, elnök-vezérigazgató
Szerkesztette: Ódor Rita
A megjelenést gondozta:
Image 007 Marketingtanácsadó Kft.
Nyomdai munkák: Gura Nyomda Kft.

Tájékoztatás! A cikkeken megjelenő személyek személyes adatait az információs önrendelkezési és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek megfelelően kezeljük. Az adatok kezelése az érintettek hozzájárulásával történik. Az érintettek felvilágosítást kérhetnek az általunk kezelt személyes adatok köréről, felhasználásuk módjáról és céljáról, és bármikor kérhetik azok helyesbítését, felhasználásuk korlátozását, törlését.